

Hæsta aðaleinkunn verður þannig 112 stig, en lægsta aðaleinkunn, sem þarf til þess að standast prófið, er 56 stig, og í samanlagðri vélfræði meðaleinkunnina 3, í aukagreinunum samanlögðum meðaleinkunnina 3 og í íslenzku meðaleinkunnina 3. 1. okt.

6. gr.

A liður 33. gr. orðist svo:

Nr.

(Ríkisskjalдарmerki)

PRÓFSKÍRTEINI

N. N.

fæddur

hefur staðizt hið minna vélstjórapróf við vélskólann í Reykjavík og hlotið þær einkunnir, sem hér segir:

Aukagreinar	Íslenzka		2 eink.		stig.
	Stærðfræði		2 —		—
	Eðlisfræði		1 —		—
	Rafmagnsfræði		2 —		—
	Mótorfræði		1 —		—
	Vélfræði		6 —		—

Aðaleinkunn 14 eink. stig.

Meðaleinkunn sem er einkunn.

Reykjavík, 19..

N. N.

N. N.

N. N.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 18. gr. laga nr. 71/1936, um kennslu í vélfræði, og 57. gr. laga nr. 60/1946, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 1. október 1947.

Eysteinn Jónsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

um eignakönnun samkvæmt lögum nr. 67 1947.

190

26. nóv.

I. KAFLI

1. gr.

Framtal eigna og tekna samkvæmt lögum um eignakönnun, skal fara fram 31. des. 1947. Nefnist sá dagur framtalsdagur. Framtölum ber að skila til viðkomandi skattýfirvalda fyrir 1. febr. 1948. Sjóðseign bókhaldsskyldra aðila skal jafnan talin eins og hún raunverulega var að kvöldi hins 31. des. 1947. Framtalsnefnd getur veitt viðkomandi skattýfirvöldum heimild til þess að veita framteljanda lengri frest, ef sérstaklega stendur á. Framtöl þessi skulu gilda sem skattframtöl 1948.

190

26. nóv.

2. gr.

Framtalsskyldir eru allir þeir aðilar, sem fram eiga að telja til skatts samkvæmt gildandi skattalögum. Þar með talin börn, gamalmenni og aðrir, sem hvorki hafa talið fram áður né verið skattlagðir áður. Framtalsskyldir eru einnig sjóðir, félög, stofnanir og bú, sem eru undir skiptum, og aðrir ópersónulegir aðilar, sem eignir eiga, enda þótt þeir reki ekki atvinnu eða njóti skattfrelsis að lögum.

Fram skal talið, þó að eign aðila sé ekki svo mikil, að skattskyldu nemi.

Eign barns innan 16 ára aldurs, sem ekki hefur verið sjálfstæður framteljandi, telst með eignum foreldra, nema sannað sé, að barnið hafi verið orðið eigandi fjárins fyrir 1. sept. 1946, eða eignin sé sjálfsaflafé barnsins.

3. gr.

Undanþegnir framtali eru forseti Íslands, ríkissjóður, ríkisfyrirtæki og ríkisstofnanir og aðrir þeir sjóðir, sem standa undir umsjón ríkisstjórnarinnar, sveitarfélög og bæjarfélög og fyrirtæki, er þau reka, og sjóðir þeirra, íslenskir kirkjusjóðir, svo og bankar og sparisjóðir, sem engan arð greiða stofnendum sínum eða ábyrgðarmönnum, þó er framangreindum aðilum skylt, að forseta Íslands undanskildum, að gefa framtalsnefnd sundurliðaðar skýrslur um eignir sínar og skuldir innan þess tíma, sem fjármálaráðherra ákveður. Aðilar þeir, sem í 5. gr. laga nr. 6 1935 greinir, eru undanþegnir framtalsskyldu að sama skapi og þeir eru undan skattskyldu þegnir hér á landi, enda séu þeir erlendir ríkisborgarar.

4. gr.

Um framtal eigna skv. lögum þessum gilda ákvæði 17.—20. gr. laga nr. 6 1935, að því leyti sem ekki eru settar sérreglur í reglugerð þessari.

Ef aðili hefur eftir 1. jan. 1947 gefið eða greitt fyrirfram upp í arf fjárhæð, sem meiru nemur en 1000.00 kr. til sama viðtakanda, þá skal sú fjárhæð talin með eign gefanda eða arfgreiðanda í sambandi við eignakönnunina.

5. gr.

Framteljanda er skylt að sundurliða og sérgreina eignir sínar og skuldir í samræmi við það, sem krafist er á framtalseyðublöðum, svo og að gefa framtalsnefnd og skattyfirvöldum allar þær upplýsingar, sem þessir aðilar óska um atriði, er snerta fjárhag hans.

6. gr.

Skattanefndir og skattstjórar gera skrá yfir alla þá framteljendur, sem eignaukning kemur fram hjá fram yfir það, sem eðlilegt getur talizt af tekjum ársins 1947 eða af öðrum eignabreytingum.

Skrá þessi ásamt öðrum gögnum skal send framtalsnefnd jafnskjótt og skattstörfum er lokið 1948. Á þetta einnig við þá, er vilja notfæra sér ákvæði 4. mgr. 17. gr. laga um eignakönnun. Framtalsnefnd leggur á skatta skv. lögum um eignakönnun nr. 67 1947. Framtalsnefnd skal tilkynna gjaldanda skattálagningu með ábyrgðarbréfi.

Skattþegn er heimilt að kæra yfir álagningu skattsins til framtalsnefndar. Kærufrestur skal vera 3 vikur í Reykjavík og Hafnarfirði frá því að tilkynning um skattgreiðslu var lögð í póst, en 6 vikur annars staðar á landinu. Framtalsnefnd úrskurðar kæru skattþegns innan 4 vikna eftir að henni barst kæran í hendur, nema hún telji sig þurfa lengri frest til rannsóknar.

Skattþegn getur skotið úrskurði framtalsnefndar til fjármálaráðherra.

Um innheimtu skatts skv. lögum um eignakönnun gilda sömu ákvæði og um innheimtu tekju- og eignaskatts.

7. gr.

190

26. nóv.

Nú skýrir maður af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi rangt frá eignum sínum á framtali sínu, og skal þá eign sú, sem hann þannig dregur undan, falla óskipt til ríkissjóðs.

8. gr.

Hver sá, sem af ásetningi gefur rangar, villandi eða ófullkomnar upplýsingar um eignir sínar á framtali sínu, svo og hver sá, sem af ásetningi lætur undan fallast að telja fram á réttum tíma, skal sæta sektum allt að 200 000.00 krónum.

Sömu refsingu skal sá sæta, sem gerist sekur um blutdeild í slíku broti.

II. KAFLI

9. gr.

Landsbanka Íslands ber að kalla inn alla peningaseðla sína, sem í umferð eru á framtalsdegi.

Hætta þeir frá upphafi þess dags að vera löglegur gjaldmiðill í greiðslur til opinberra sjóða og manna á milli, sbr. þó 3. og 4. mgr. hér á eftir.

Landsbankinn gefur út nýja tegund seðla, og skulu þeir látnir í skiptum fyrir þá, sem innkallaðir eru.

Innkallaðir seðlar halda gildi sínu gagnvart Landsbanka Íslands framtalsdag og næstu níu daga þar á eftir. Þann tíma er unnt að afhenda seðla til innlausnar í bankanum sjálfum og þeim stofnunum, sem bankinn veitir rétt til seðlainnlausnar í umboði sínu. Sá, sem siðar fær í hendur seðla í peningabréfi, sem sett hefur verið í póst fyrir framtalsdag, getur þó innan mánaðar frá framtalsdegi fengið þá innleysta, sé peningabréfsumslagið jafnframt afhent.

Svo skulu og skipverjar og farþegar á islenzku skipi, sem ekki hefur verið statt á innlausnarstað á framtalsdegi eða næstu níu daga þar á eftir, eiga þess kost að fá seðla sína innleysta á fyrsta innlausnarstað, sem skipið kemur til eftir þann tíma, enda votti skipstjóri skriflega um fjarveru skipsins og að maður sá, sem innlausnar æskir, hafi með því fylgt.

Frá upphafi framtalsdags er afhending, viðtaka og sérhver önnur ráðstöfun á innkölluðum peningaseðlum óheimil, að undantekinni afhendingu til innlausnar. Framtalsdag og tvo næstu daga þar á eftir er þó heimill að nota 5 kr. og 10 kr. seðla til greiðslu farmiða og flutningsgjalds, kaupa á meðulum í lyfjabúðum, nauðsynlegri matvöru í smásöluverzlunum og þess háttar. Viðtaka seðla þessa daga veitir þó ekki viðtakanda heimild til að skipta seðlum oftari en eitt sinn, sbr. 10. gr.

Um auglýsingu innköllunarinnar fer eftir nánari ákvörðun Landsbanka Íslands.

10. gr.

Ekki má sami aðili fá seðla innleysta oftari en eitt skipti. Ákvæði þetta tekur þó ekki til manna, sem fengið hafa í hendur peningabréf, samkvæmt því sem segir í 3. mgr. 9. gr.

11. gr.

Hver sá, er afhendir innlausnarstofnun seðla til innlausnar, skal sýna stofnuninni nafnskirteini sitt.

Nafnskirteini eiga menn rétt á að fá útgefin af lögreglustjórum og hreppstjórum.

Innlausnarstofnun skal um leið og innlausn fer fram stimpla á nafnskirteinið, að eigandi þess hafa neytt innlausnarréttar.

Þá skal og sá, sem seðla afhendir til innlausnar, undirrita innlausnarbeiðni í tvíriti.

190 Skál þar greind upphæð hinnar afhentu seðlafúlgu, fullt nafn afhendanda
 26. nóv. ásamt fæðingardegi og fæðingarári, svo og heimilisfang hans. Hann skal einnig greina heimilisfang sitt við síðasta skattframtal, ef annað hefur verið. Giftar konur, sem sjálfar afhenda seðla til innlausnar, skulu auk nafns síns greina nafn og heimilisfang eiginmanns síns.

Í kaupstöðum og kaupsþúnum, þar sem innlausn fer fram, skulu einstaklingar, 16 ára og eldri, afhenda sjálfir seðla sína til innlausnar, séu þeir um það færir.

Ef eigandi seðla á heima utan nefndra staða, eða sé hann ekki fær um að afhenda seðla sjálfur, má hann fela öðrum manni að innleysa seðlana fyrir sína hönd, enda afhendi hann honum nafnskríteini sitt til sýnis og stimplunar í innlausnarstofnun.

Þeir, sem æskja innlausnar seðla fyrir börn innan 16 ára aldurs, skulu, auk þess að gera grein fyrir sjálfum sér, eins og áður segir, skýra frá fullu nafni og heimilisfangi eiganda seðlanna, svo og fullu nafni og heimilisfangi föður barnsins eða framfærslumanns. Innlausnarbeiðni ópersónulegra aðila, félaga, stofnana, sjóða o. s. frv., skal undirrituð af þeim stjórnarmönnum viðkomandi aðila, sem lögum samkvæmt geta skuldbundið hann.

12. gr.

Stofnanir þær, sem annast innlausn og viðtöku seðla, senda Landsbankanum allar móttæknar innlausnarbeiðnir, ásamt hinum innkölluðu seðlum, jafnskjótt og innlausnarfresturinn er liðinn.

Landsbankinn sendir síðan framtalsnefnd seðlainnlausnarbeiðnirnar eftir að hann hefur unnið úr þeim, skipulega uppræðaðar í stafrófsröð og eftir lögsagnarumdæmum.

13. gr.

Nú koma innkallaðir seðlar fram, eftir að innlausnarfresturinn er liðinn, eða eftir að eigandi hefur notað rétt sinn til seðlainnlausnar, og skal þá Landsbanki Íslands eða önnur innlausnarstofnun taka við seðlunum, ef þess er óskað, enda fylgi þeim greinargerð um ástæður fyrir drættinum.

Settar verða reglur í samráði við stjórn Landsbankans um, að hve miklu leyti innlausnarstofnunum skuli heimilt að láta endurgjald fyrir slíka seðla.

14. gr.

Falli einhverjar greiðslur í gjalddaga á framtalsdegi eða næstu tvo daga þar á eftir, færist gjalddagi þeirra fram um 3 daga.

15. gr.

Tékka, sem út eru gefnir fyrir framtalsdag, skal þrátt fyrir ákvæði 29. gr. laga nr. 94 1933 sýna til greiðslu í síðasta lagi innan mánaðar frá framtalsdegi. Innan sama tíma skal greiðslu vitjað samkvæmt ávisunum, sem greiðast eiga af opinberum sjóðum og út eru gefnar fyrir framtalsdag.

Greiðslu samkvæmt póstaðvisun, sem gefin hefur verið út fyrir framtalsdag, eða samkvæmt póströfu, sem innleyst hefur verið fyrir sama tíma, skal vitjað á viðkomandi pósthús í síðasta lagi innan mánaðar frá framtalsdegi.

Sá, sem við greiðslu tekur samkvæmt 1. mgr., skal sýna greiðslustofnuninni nafnskríteini sitt og afhenda henni skriflega viðurkenningu fyrir greiðslunni, er greini móttækna fjárhæð, fullt nafn, fæðingarár og fæðingardag viðtakanda, svo og heimilisfang hans, ennfremur nafn og heimilisfang greiðanda.

Viðtökuskýrslur þessar sendir viðkomandi greiðslustofnun til framtalsnefndar tafarlaust.

Nú er krafizt greiðslu á tékka, annarri ávisun eða innleystri póströfu samkvæmt 1. mgr., eftir að þar greindur frestur er liðinn, og skal greiðslustofnun óheimilt að inna greiðslu af hendi, nema samþykki framtalsnefndar komi til. 190 26. nóv.

Sýning á tékkum þeim, er í 1. mgr. getur, til greiðslu, eftir að mánuður er liðinn frá framtalsdegi, hefur ekki í för með sér brottfall á framkröfurétti tékkhafa, enda sé tékki sýndur til greiðslu, áður en frestur samkvæmt 29. gr. l. nr. 94 1933 sé liðinn.

16. gr.

Öllum bönkum, bankaútibúum og sparisjóðum er skylt að taka að sér innlausn innkallaðra peningaseðla í umboði Landsbanka Íslands.

17. gr.

Hver sá, sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi greinir rangt eða villandi frá einhverju, sem honum ber að gefa upplýsingar um í sambandi við innlausn peningaseðla, svo og hver sá, sem brýtur gegn fyrirmælum 4. mgr. 9. gr. eða 10. gr., skal sæta sektum, allt að 200000.00 kr., enda varði brotið ekki þyngri refsingu samkvæmt öðrum lögum. Tilraun til brota og hlutdeild í þeim er refsiverð á sama hátt.

III. KAFLI

Um nafnskráningu á innstæðum í lánsstofnunum.

18. gr.

Hver sá, sem á framtalsdegi á innstæðu á einum eða fleiri reikningum í banka, sparisjóði eða annarri lánsstofnun, þar með taldar innlánsdeildir samvinnufélaga, skal afhenda hlutaðeigandi lánsstofnun yfirlýsingu til staðfestingar á eignarheimild sinni á innstæðunni og sýna samtímis nafnskirteini sitt.

Samkvæmt þessu ber því innstæðueigendum, hvort sem innstæður þeirra eru skráðar hjá peningastofnunum á fullt nafn og heimilisfang eigendanna eða skráðar þar með öðrum nöfnum, eða nafnlausnar, að gefa um það yfirlýsingu.

Það, sem lánsstofnanir eiga hver hjá annarri, þarf þó ekki að gefa yfirlýsingu um.

Ef innstæðueigandi er heimilisfastur utan þess kaupstaðar eða hrepps, þar sem viðkomandi lánsstofnun er, getur hann afhent innstæðuyfirlýsingu til formanns skattanefndar eða skattstjóra, þar sem hann á heimili, en þeir senda hlutaðeigandi lánsstofnun yfirlýsingarnar.

Í innstæðuyfirlýsingu skal greina heiti lánsstofnunar, númer innstæðureiknings eða sparisjóðsbókar, fullt nafn innstæðueiganda, stöðu hans og heimilisfang.

Ef innstæðueigandi er gift kona, skal greina nafn og heimili eiginmanns hennar, og sé eigandi barn innan 16 ára aldurs, skal greint nafn og heimili föður eða framfærslumanns.

Ef fleiri en einn eru eigendur innstæðu, skal greina nafn, stöðu og heimilisfang hvors eða hvers eiganda um sig og skýra frá, hvernig eignahlutföll eru þeirra á milli.

Ef sami aðili á fleiri en einn innstæðureikning í sömu lánsstofnun, skal greina sérstaklega hverja innstæðu fyrir sig.

Framtalsnefnd lætur gera eyðublöð undir innstæðuyfirlýsingar, og skulu þau liggja frammi í öllum lánsstofnunum, svo og hjá skattstjórum og formönnum skattanefnda.

Undirskriftum innstæðuyfirlýsinga skal hagað með sama hætti sem undirskriftum framtala.

190 Séu fleiri en einn eigandi að innstæðu, er nægilegt, að einn sameigandi undir-
26. nóv. riti yfirlýsinguna. Ef ekki er kunnugt um eiganda einhverrar innstæðu, hvílir yfir-
lýsingarskyldan á þeim, er hefur viðtökuskirteinið í vörzlum sínum.

Handveðhafar innstæðna geta einnig gefið slíka yfirlýsingu fyrir hönd eiganda veðsins, þótt þeir hafi ekki sérstakt umboð til þess.

Yfirlýsingar um innstæðu skulu afhentar hlutaðeigandi lánsstofnunum eða skattayfirvöldum innan tveggja mánaða frá framtalsdegi.

Einstaklingar og félög, sem heimilisfang eiga erlendis, skulu hafa frest til að skila innstæðuyfirlýsingum sex mánuði frá framtalsdegi. Framtalsnefnd getur veitt lengri frest, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

19. gr.

Sá, sem tekur við innstæðuyfirlýsingu, gefur kvittun fyrir viðtöku hennar.

Þegar yfirlýsingin hefur verið borin saman við reikninga viðkomandi lánsstofnunar og þar hefur farið fram skráning, skal innstæðueiganda gefin viðurkenning fyrir því, að yfirlýsingarskyldu sé fullnægt, enda hafi yfirlýsing hans reynzt rétt.

Allar innstæðuyfirlýsingar skulu útfylltar í tvíriti.

Innstæðuyfirlýsingarnar skulu sendar framtalsnefnd við lok skráningarfrestsins, skipulega uppraðaðar eftir stafrófsröð.

Nú hefur lánsstofnun tekið við yfirlýsingu um innstæðu frá aðila búsettum utan lögsagnarumdæmis lánsstofnunar, og skal þá hlutaðeigandi lánsstofnun raða slíkum yfirlýsingum sérstaklega upp eftir lögsagnarumdæmum og í stafrófsröð, og senda þær þannig til framtalsnefndar, jafnskjótt og skráningarfresturinn er liðinn.

20. gr.

Frá og með framtalsdegi er sérhverri lánsstofnun óheimilt að greiða fé út af innstæðureikningi, fyrr en hún hefur fengið í hendur innstæðuyfirlýsingu reiknings-eiganda.

Avisanir, sem út eru gefnar fyrir framtalsdag, er þó heimilt að færa reikningi útgefanda til skuldar, þótt hann hafi ekki enn fullnægt yfirlýsingarskyldu sinni, enda sýni viðtakandi nafnskriteini sitt og gefi stofnuninni viðurkenningu fyrir greiðslunni, sbr. 15. gr.

21. gr.

Lánsstofnanir gefa framtalsnefnd skýrslu um allar þær innstæður, sem yfirlýsingar hafa ekki borizt um innan tilskilins tíma samkvæmt framansögðu.

Í skýrslunni skal greina upphæð hverrar innstæðu, ásamt þeim upplýsingum, sem stofnunin getur í té látið um það, hver eigandi muni vera. Birta skal opinbera innköllun varðandi innstæður þessar og með þeim fyrirvara, er fjármálaráðherra ákveður.

Komi eigandi ekki fram, áður en innköllunarfrestur er liðinn, rennur innstæðan óskert í ríkissjóð.

Nú kemur fram innstæðuyfirlýsing, eftir að frestur er liðinn samkvæmt síðustu mgr. 18. gr., en fyrir lok innköllunarfrestsins, og getur þá fjármálaráðherra gert eiganda innstæðunnar að greiða sekt til ríkissjóðs vegna dráttarins, ef ekki þykja nægar afsakanir fyrir hendi. Sekt má nema allt að 25% af innstæðunni, eftir nánari reglum, sem ráðherra setur í samráði við framtalsnefnd.

Hver sá, sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi gefur rangar eða villandi yfirlýsingar um innstæðueign, skal sæta sektum allt að 200000.00 krónur.

Hlutdeild í broti er refsiverð á sama hátt.

IV. KAFLI

Um tilkynningu handhafaverðbréfa.

190

26. nóv.

23. gr.

Öll innlend handhafaverðbréf, sem út hafa verið gefin fyrir framtalsdag og þann dag eru í umferð, innan lands eða utan, skal tilkynna til sérstakrar skráningar. Erlend handhafaverðbréf, sem eru eign innlendra aðila á framtalsdegi, er skylt að tilkynna á sama hátt.

Til innlendra handhafabréfa teljast öll skuldabréf eða vaxtabréf, sem gefin eru út til handhafa af ríkissjóði eða ríkisstofnunum, bæjar- eða sveitar- og sýslufélögum, opinberum stofnunum eða fyrirtækjum, bönkum og öðrum lánsstofnunum, svo og skuldabréf og víxlar, sem gefin hafa verið út eða framseld til handhafa af einstaklingum eða félögum, og hlutabréf eða stofnbref í félögum eða fyrirtækjum, sem ekki eru skráð á nafn.

Sama gildir um hvers konar kvittanir eða skirteini, sem eiga fyrir eða síðar að innleystast með handhafaverðbréfum.

Öll verðbréf, sem upphaflega hafa verið gefin út til handhafa, eru tilkynningar-skyld, þó að þau hafi síðar komið til að hljóða á nafn. Innlend verðbréf, sem geymd eru hér á landi, skal tilkynna til skattanefndar eða skattstjóra í því skattumdæmi, þar sem eigandi verðbréfanna er heimilisfastur.

Heimilt er þó að tilkynna verðbréf til annarrar skattanefndar eða skattstofu, ef hentara þykir, svo sem ef eigandi þeirra dvelst utan lögheimilis síns eða bréfin eru ekki á heimili hans. Stofnanir og fyrirtæki, sem hafa mikla verðbréfaeign undir höndum, geta krafist þess, að skráning fari fram á geymslustað bréfanna.

Tilkynningarskyld verðbréf í eigu einstaklinga, stofnana eða fyrirtækja, sem heimilisfesti hafa erlendis, svo og erlend verðbréf, skal tilkynna beint til framtalsnefndar.

Framtalsnefnd getur falið fleiri aðilum en að framan greinir að veita tilkynningum viðtöku.

24. gr.

Tilkynningarskyldan hvílir á eigendum verðbréfanna.

Dveljist eigandi erlendis, hvílir skyldan á umboðsmanni hans hér, enda leggi hann fram umboð til þess. Ef verðbréf er í sameign tveggja aðila eða fleiri, hvílir tilkynningarskyldan á þeim aðilanum, sem bréfin geymir. Annist enginn þeirra geymslu bréfanna, er hverjum þeirra um sig skylt að sjá um, að tilkynning fari fram. Ef ekki er vitað um eiganda, hvílir skyldan á þeim, sem hefur vörzlu bréfanna. Skiptaráðandi tilkynnir verðbréf þrotabúa og dánarbúa, sem eru undir opinberum skiptum. Tilkynningarskylda hvílir á eiganda, þó að bréfið sé sem handveð eða til tryggingar hjá þriðja manni. Þeir, sem hafa slík bréf að handveði eða til tryggingar, geta þó tilkynnt þau til skráningar fyrir hönd eigenda þeirra, ef þeir telja sig þurfa þess til að gæta réttar síns. Bréf ófjárráða manna tilkynna fjárhaldsmenn eða framfærslumenn.

Ef vafi leikur á um tilkynningarskyldu, skal um hana fara eftir úrskurði framtalsnefndar.

Tilkynningar um verðbréf skulu undirritaðar af þeim, sem tilkynningarskylda hvílir á, og gilda að öðru leyti um undirskrift sömu reglur sem áður segir um innlausnarskýrslur og innstæðufirliýsingar, m. a. um sýningu nafnskirteinis.

25. gr.

Verðbréfatilkynningar skulu vera í tvíriti. Í þeim skal greina nafn eiganda stöðu hans og heimilisfang, og þegar um skuldabréf útgefið af einstaklingum eða

190 stofnunum einstaklinga er að ræða, nafn skuldara verðbréfsins, útgáfudag og ár og upphæð, séu bréfin númeruð, þá skal greina númer þeirra og sömuleiðis veðtryggingu, ef nokkur er, svo og önnur einkenni.

En þegar um opinber verðbréf er að ræða, skal auk nafns, stöðu og heimilisfangs eiganda þeirra, einnig greina nafn útgefanda, flokk, lítra og númer, auk annarra einkenna, ef einhver eru.

Tilkynningum um verðbréf þeirra aðila, sem heimilisfastir eru hér á landi, skal lokið innan mánaðar frá framtalsdegi, en aðila heimilisfastra erlendis innan 6 mánaða. Framtalsnefnd getur veitt lengri frest, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. Komi tilkynningar fram, eftir að frestur er liðinn, en fyrir lok innköllunarfrests, sbr. 27. gr., úrskurðar framtalsnefnd, hversu með skuli fara. Fyrir drátt á tilkynningu getur fjármálaráðherra úrskurðað eiganda sekt allt að 25% af andvirði bréfsanna.

Ekki er eiganda skylt að tilkynna verðbréfaeign sína alla í einu lagi.

26. gr.

Þegar tilkynning er afhent skattanefnd, skattstofu eða framtalsnefnd, skal jafnan leggja fram verðbréf þau, sem þar eru greind, að undanskildum verðbréfum, sem erlendis eru. Sá aðili, sem við tilkynningu tekur, gætir þess, að bréfin séu þar rétt greind, og stimplar síðan hvert verðbréf með þar til gerðu stimpilmerki og skrifar eða stimplar nafn sitt yfir það.

Tilkynningarskyld verðbréf, sem út eru gefin af erlendum aðilum, skal stimpla á sama hátt og innlend verðbréf, og innan sama frests, séu þau geymd hér á landi. Innlend verðbréf, sem geymd eru erlendis, skulu send framtalsnefnd til stimplunar innan 6 mánaða frá framtalsdegi.

Að stimplun lokinni skal bréfunum skilað aftur í hendur eiganda.

Þeir, sem tilkynningarskyld verðbréf hafa undir höndum, til geymslu, innheimtu, tryggingar eða vegna þess, að þeim hefur verið falin sala þeirra, geta látið skrá þau á nafn eiganda þeirra, ef eigendurnir gera það ekki sjálfir.

27. gr.

Þeir aðilar, sem veita verðbréfatilkynningum viðtöku og annast stimplun þeirra eða merkingu, skulu gera skrár um öll þau verðbréf, sem þeim hafa borízt tilkynningar um, og í því formi, sem framtalsnefnd ákveður. Framtalsnefnd skal fá skrárnar í hendur ásamt skilagrein um stimpilmerki, þegar að loknum skráningarfresti. Framtalsnefnd lætur fara fram rannsókn á því með aðstoð skattyfirvalda og þeirra aðila, sem eru útgefendur tilkynningarskyldra verðbréfa, hvort tilkynnt hafi verið öll þau verðbréf, sem í umferð eru af hverjum flokki og hverri tegund verðbréfa.

Eftir að tilkynningarfrestur er liðinn, skal birta opinbera innköllun til eigenda verðbréfa, sem ekki hafa verið tilkynnt. Innköllunarfrest ákveður framtalsnefnd. Ef eigandi bréfs kemur ekki fram samkvæmt innkölluninni innan loka innköllunarfrests, fellur verðbréfið, ásamt vöxtum og arði, eða andvirði þess, óskert í ríkissjóð.

Fjármálaráðherra getur þó í samráði við framtalsnefnd veitt undanþágu frá þessu, ef gild afsökun kemur fram fyrir því, að bréfi var ekki lýst í tæka tíð.

28. gr.

Hver sá aðili, sem flytur hingað til lands erlend verðbréf, sem ekki bera það ótvírætt með sér, að þau séu gefin út eða sett í umferð eftir framtalsdag, skal tafarlaust gefa framtalsnefnd skýrslu um innflutning bréfsins. Skal þar greina nafn og heimilisfang eiganda og hvenær bréfið hafi komið í hans eigu. Um stimplun og merkingu slíkra bréfa fer eftir venjulegum reglum.

Bannað er að flytja til annarra landa skráningarskyld verðbréf, sem ekki hafa verið tilkynnt. Sama er um vaxtamiða eða arðmiða af slíkum bréfum. 190

26. nóv.

Handhafabréf, sem gefin eru út af innlendum aðilum, er óheimilt að setja í umferð eftir framtalsdag, nema þau beri ótvírætt með sér, að þau séu gefin út eða sett í umferð eftir þann dag.

Óheimilt er að gefa út nýjar arkir arðmiða eða vaxtamiða eða skipta á nýjum örkum í stað eldri, nema viðkomandi verðbréf séu jafnframt sýnd.

29. gr.

Eftir framtalsdag er sala, veðsetning og aðrar ráðstafanir á tilkynningarskyldum verðbréfum óheimil og ógild, unz tilkynningarskyldu hefur verið fullnægt. Tekur það einnig til gjafa, arfgreiðslu, úthlutana við búskipti, nauðungarsölu o. s. frv.

Ef tilkynningarskyld verðbréf ber þess ekki glögg merki með stimplun, að tilkynningarskyldu hafi verið fullnægt, er útgefanda eða hverjum öðrum aðila óheimilt að innleysa það á einn eða annan hátt, greiða arð af því eða vexti eða fullnægja nokkurri þeirri greiðslu eða kröfu, sem eigandi bréfsins eða handhafi kynni að öðrum kosti að eiga rétt til með afhendingu eða framvísun bréfsins eða vaxtamiða af því.

30. gr.

Öllum opinberum stofnunum og embættismönnum, sem fá í hendur tilkynningarskyld verðbréf, er skylt að ganga úr skugga um, að þau hafi verið tilkynnt og stimplun eða áfestingu tilkynningarmerkja fullnægt. Sé einhver misbrestur á þessu, skulu nefndir aðilar þegar gera framtalsnefnd eða rikisskattanefnd aðvart.

31. gr.

Hver sá, sem af ásetningi eða stórfelldu gáleysi gefur rangar eða villandi tilkynningar um tilkynningarskyld verðbréf eða brýtur gegn ákvæðum 28. eða 29. gr., skal sæta sektum, allt að 200000.00 krónum. Hlutdeild í broti er refsiverð á sama hátt.

V. KAFLI

32. gr.

Framtalsnefnd sér um framkvæmd laga um eignakönnun. Skattyfirvöldum er skylt að aðstoða nefndina, eftir því sem hún mælir fyrir.

Nefndin hefur yfirlit með innköllun peninga, skráningu innstæðna og verðbréfa og öðrum ráðstöfunum til sannprófunar eignaframtali.

Hún stýrir og rannsóknum varðandi eignakönnunarframtalið og undandrätt frá skatti frá fyrri árum.

33. gr.

Framtalsnefnd hefur allan sama rétt sem rikisskattanefnd er veittur samkvæmt skattalögum til þess að krefjast skýrslna af einstökum mönnum, félögum eða stofnunum og til rannsóknar á efnahag framteljanda. Til þess að framkvæma réttarannsóknir varðandi framtöl eða önnur efni, sem lög um eignakönnun taka til, skal, ef þess gerist þörf, skipa sérstaka rannsóknardómara samkvæmt 2. mgr. 30. gr. laga nr. 85 1936.

Í sambandi við framkvæmd laga um eignakönnun er bönkum og öðrum lánsstofnunum, svo og öllum opinberum aðilum skylt að veita framtalsnefnd og skattyfirvöldum alla þá aðstoð og upplýsingar, sem um er beðið og unnt er að láta í té, og í því formi, sem óskað er.

- 190 Framtalsnefnd getur falið sérstökum mönnum eða matsnefndum að fram-
26. nóv. kvæma mat á vissum eignum eða tegundum eigna, svo sem vörubirgðum, bygg-
ingum, skipum, vélum, tækjum o. s. frv., til að sannreyna, hversu mikið fé hefur
verið í þær lagt.

Matsgerð þeirra getur aðili, innan viku frá því að honum varð um hana kunn-
ugt, skotið til yfirmats 3 dómkvaddra manna, og er mat þeirra fullnaðarmat.

Skýlt er að veita matsmönnum aðstöðu til þess, að mat geti orðið framkvæmt.
Framtalsnefnd hefur heimild til, án dómsúrskurðar, að láta fulltrúa sína rannsaka
vörubirgðir einstakra manna og fyrirtækja og bókhald þeirra.

Þeir, sem starfa að framkvæmd laga þessara, eru háðir þagnarskyldu sam-
kvæmt 50. gr. laga nr. 6 1935.

34. gr.

Ef nokkur sá, sem skyldur er að gefa skýrslu eða upplýsingar samkvæmt lög-
um um eignakönnun eða reglugerð þessari, verður ekki við því, þegar þess er
krafizt af þar til bærum aðila, þá getur fjármálaráðherra gert honum að greiða
dagsektir, allt að 500 krónum fyrir hvern dag, unz skyldunni er fullnægt.

35. gr.

Fjármálaráðherra getur, þegar sérstakar ástæður eru fyrir hendi, veitt undan-
þágur frá einstökum ákvæðum laga um eignakönnun, ef framtalsnefnd mælir með því.

36. gr.

Reglugerð þessi, sem gildir frá 1. desember 1947, er sett samkvæmt lögum nr.
67 5. júní 1947.

Fjármálaráðuneytið, 26. nóvember 1947.

Jóhann Þ. Jósefsson.

Magnús Gíslason.

AUGLÝSING

um loftskæptastöðvar og talstöðvur í íslenskum skipum og bátum.

Samkvæmt heimild í 9. gr. laga nr. 30 27. júní 1941, um fjarskipti, auglýsist
hér með hlutaðeigendum til leiðbeiningar og eftirbreytni, að ríkisstjórnin hefur
ákveðið, að hvert íslenskt skip í förum milli Íslands og útlanda, sem hefur minnst
12 manna áhöfn, svo og hvert íslenskt farþegaskip yfir 200 rúmlestir að stærð skuli
hafa loftskæptastöð með minnst 75 watta afli í loftneti á 600 metra öldulengd, sem
sé starfrækt af manni með loftskæptaprófi. Þó getur radió-talstöð komið í stað loft-
skæptastöðvar í skipum í innanlandssiglingum, ef fyrir liggur skrifleg yfirlýsing frá
póst- og símamálastjórninni, um að siglingaleiðin teljist innan öruggs talstöðvar-
langdrægis strandstöðvar, er hefur sólarhrings vörzlu, enda sé siglingaleiðin og
og lágmarksafli talstöðvar skipsins á neyðarbylgjulengd tilgreind í yfirlýsingunni.

Hvert annað íslenskt þilskip stærra en 10 smálestir, er flytur farþega og siglir
meira en 3 sjómilur frá landi, skal hafa radió-talstöð með minnst 5 watta afli í loft-
neti á neyðarbylgjulengd talstöðva.

Auglýsing þessi gengur í gildi 1. janúar 1948. Frá sama tíma fellur úr gildi aug-
lýsing frá 17. nóvember 1936, um loftskæptastöðvar í íslenskum skipum.

Samgöngumálaráðherrann, 21. nóvember 1947.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hliðdal.